

Forseelser. Det Tillæg til Udkastets § 1, som Udvalget i Overensstemmelse med det her Anførte vil bringe i Forslag, vil, hvis det bifaldes, medføre, at § 4 bortfalder.

At de mandlige Forbedringshuusfanger ordentligviis blive at behandle efter det saakaldte philadelphiske Isoleringsystem ved Ophold og Arbeide i Enkeltceller, med den Modification, at Fællesarbeide undtagelsesviis kan bringes til Anvendelse, hvor Fængens legemlige eller aandelige Tilstand ikke tillader den fuldstændige Gjennemførelse af Gensomhedens Princip, maa betragtes som afgjort, og Udvalget kan intet Duffe have om heri at bevirke nogen Forandring. Ligeledes maa det med Udkastet være enigt i, at Cellesystemet medfører en saadan Skjærpelse af Straffendet, at den bør bevirke en tilsvarende Forkortelse i Straffetiden; men det Forhold, hvori denne Reduction bør stee, er et Spørgsmaal, der har Krav paa en nærmere Undersøgelse.

Udkastet har i denne Henseende (med en ringe Modification med Hensyn til den korteste Straffetid) sluttet sig til den navnlig i Baden og Norge fulgte Regel, hvorefter der indtræder en Nedsættelse af en Trediedeel af den idømte Straffetid, hvilket er gennemført ogsaa for alle de høiere Straffegrader, saaledes at maximum af Forbedringshuusarbeide, 6 Aar, altsaa vil affones ved eenfont Arbeide i 4 Aar, i hvilken Tid Isoleringen, efter hvad der er ophlyst af Fængelsdirecteuren, maa antages ordentligviis at kunne bringes til Anvendelse uden Fare for Fængernes legemlige og aandelige Vel. For saavidt man imidlertid vilde lægge Vægt paa den Autoritet, der kunde tillægges de nævnte fremmede Lovgivninger, skal Udvalget strax bemærke, at man i Holland og Belgien skjelner mellem den kortere og længere Straffetid, idet den første kun nedsættes med en Tjerdedeel, den sidste med det Halve, ligesom et med Straffetidens Længde stigende Forkortelsesforhold er bragt til Anvendelse i Anordningerne for Holsteen (af 16de Marts 1854) og Slesvig (af 20de s. M.).

Efter Udvalgets Formening, taler ikke lidet for hos os at følge denne sidste Grundsætning; thi medens Gensomhedens Diemed, at ryste

Forbryderens Sjæl, og saaledes stemme ham til alvorlig Selvbetragtning, og at vænne ham til Arbeide, ved at henvise ham til samme som til den eneste Udspreddelse, i alt Fald hos de mere fordærvede Individuer kun kan opnaaes ved en i længere Tid fortsat Kur, maa det paa den anden Side antages, at hvor Krisen ikke indtræder i Løbet af et Par Aar, der er der kun ringe Udsigt til, at den nogenstunde vil indfinde sig, og at en altfor længe fortsat Isolering endog kan virke til at sløve den, hos hvem et virkelig Omflag er indtraadt, og til yderligere at forhærde den, hvis onde og trodsige Sind ikke har bøiet sig til Selverkjendelse og Anger. Hertil kommer, at Straffendets Tryk aabenbart stiger med Fortsættelsen, og at saaledes ikke blot Retfærdighed mod Individet kræver en større Nedsættelse i de sidste Aar af Straffetiden, end i de første, men at dette ogsaa stemmer med Straffelovens Diemed, at virke som Afstrækkelsesmiddel paa dem, som endnu ikke have givet efter for Fristelsen til Forbrydelse. Sammenligningen maa her naturligtviis anstilles mellem den nye Straf og de Billaar, der under den tidligere Tingenes Orden ventede den Domsældte, og skøndt det er vanskeligt at gjøre en saadan Sammenligning mellem tvende Straffearter, hvoraf den ene først skal indføres, og endnu vanskeligere at have nogen Dom om den Opsættelse, der herom vil gjøre sig gjældende hos de eventuelle Forbrydere, saa troer Udvalget dog at turde antage, at naar man afseer fra Tabet af borgerlig Agtelse og de deraf betingede Rettigheder — hvilket Moment er lige paa begge Sider — og altsaa kun holder sig til det egentlige Straffende i og for sig, havde et Frihedstab af f. Ex. 6 Aar i vore ældre Straffeanstalter, med sit maadeholdne Arbeide i et skundom ret gemtyligt Kammeratskab og sit sikrede Livsophold under ret taalelige Billaar paa de Individuer, hvorom her i Reglen vil være Tale, ikke noget mere Afstrækkende, end at 3 Aars Arbeide i en fuldkommen gennemført Gensomhed med sin strenge Disciplin vil gjøre et fuldkomment saa dybt Indtryk paa Opinionen. At enhver Straffetidens Forkortelse, der kan stee uden at slappe Virksomheden af Lovens Straffetruddsel, er et Gode, ikke blot for Indi-